

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institvtiones Morales

In Qvibus Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

12. De alimentis, quæ filiis spuriiis parentes iure debent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

pater alimenta debet, quamvis ius civile spuris in vniuersum alimenta deneger.

Sed quid dicendum, quando fideicommissarius hereditatem repudiat, eo ipso ne ad spurium illa pertinebit? Cepolla in cautio 38. in 2. volum. censet, statim ad spurium pertinere quia tunc illam hereditatem non à patre accipit, sed à fideicommissario, qui eam reiecit: Aliis tamen hoc minime probatur, & merito, quia fideicommissio tacta semper subest conditio, si videlicet fideicommissarius voluerit, quod ei hereditas restituitur: quod si repudiat, iam ille nihil de suo largiri videtur, sed tantum nihil acquisiuisse. Ex quo fit, ut hereditas potius à testatore proficiscatur: quare cum pater nihil spurio dare possit, non poterit spuris hoc modo hereditatem retinere. Sic Cardinalis Palæot. lib. citato, ca. 45. nu. 10.

Quarto queritur, An si filius spurius de patre suo fuerit optime meritis, possit pater hac occasione ei bona sua relinquere remunerandi beneficii, & mutui in illum officii gratia? Bald. in conf. 67. in 2. volum. Tiraq. in l. si unquam. C. de reuocan. donat. verb. donatione, nu. 21. existimant id posse fieri, dummodo tamen merita filij in patrem sint vere beneficia: & tunc patri non esset fides habenda, nisi talia merita & beneficia præcessisse probarentur; vt ait Ruin. conf. 124. in 1. vol.

Quinto queritur, An pater, si vendat spurio aliquid ex bonis suis, & precium accipiat, possit deinde eiusmodi precium eidem remittere, siue restituere? Quidam, teste Card. Palæot. de nob. & spur. filijs cap. 45. nu. 16. existimant eum posse, sed verius alij id negant: quia perinde est precium rei venditæ remittere, ac rem ipsam donare.

C A P. XII.

De alimentis, quæ filiis spuris parentes iure debent.

PRIMO queritur, An pater filio spurio dare alimenta, iure civili debeat? Respondeo, in Authen. Ex complexu, C. de incest. nupt. & Authen. Quibus modis naturales efficiantur sui. §. vlt. c. l. licet patri. C. de naturalibus liberis, ad finem, alimenta filiis spuris denegari. scriptum erat in lege duodecim Tabularum: E meretricis natæ patrem non alio: quod apud Athenienses Solonis lege cautum fuisse testatur Plutar. in vita Solonis: ergo filium spurium alere iure civili pater non cogitur, nec filius spurium patrem.

At quomodo, dicit quispiam, ius civile alimenta subtrahit, quæ filiis naturali iure debentur? Respondeo, alimenta esse duplicia: Aut enim sunt vitæ humanæ simpliciter necessaria, sine quibus nempè duci vita non potest: Aut talia sunt, sine quibus aliunde quis sustentari commode potest, videlicet labore proprio, industria, arte, vel alia ratione. Primi generis alimenta nulla humana lege tolli queunt, quia simpliciter naturali iure debentur: Altera vero alimenta pietate quadam, & æquitate naturali debita sunt: iustis tamen de causis denegari queunt: & hæc alimenta leges mundanæ & civiles filiis spuris denegant in pœnam, & odium criminis paterni.

Secundo queritur, An iure Canonico pater filio spurio alimenta præbere cogatur? Respondeo cogi: id enim colligitur ex cap. Cum haberet, de eo, qui duxit in uxorem quam polluit per adulterium: vbi ad finem legitur: Sollicitudinis tamen tua intererit, ut uterque liberis suis, secundum quod eis suppetunt facultates, necessaria subministrat, & sermo ibi est de filiis spuris. Hanc sententiam ex illo capite tradunt Innocentius, & Panormit. cum Glossa, Bart. in l. si quis à liberis. §. 2. ff. de liberis agnoscent. c. l. vlt. ff. De iis, quibus, vt indignis. Communem vero hanc esse opinionem testantur Couarruuias in epitome 2. par. ca. 8. §. 6. nu. 7. c. 8. Pontanus tractat. de alimentis cap. 1. nu. 11. c. 12. Anton. Gomes in l. 9. Taurina, nu. 37. Quamvis Baldus in Authen. ex complexu. C. de incest. nupt. scripserit, ius Pontificium non omnibus spuris alimenta decreuisse, sed ijs tantum, qui nati non sunt ex damnato congressu.

Tertio queritur, An in Iudicio seculari decerni debeant alimenta secundum ius Canonicum filiis spuris? Respondeo, ius Canonicum potius, quam ius civile esse hac in parte seruandum. Et teste Couarruuias, ita est vsu receptum, imò & statuta ciuitatum, & populorum, & leges Principum id fieri iubent. Imola vero in leg. Lucius. §. 1. de Lega. 1. Alexander in conf. 74. in 3. volum. Iason. in Auth. Res qua C. commu. delegat. Feiin. in c. Ecclesia de conf. nu. 43. dicunt ius Pontificium solum habere locum in terris Ecclesiæ. Sed verior est prima sententia, quam teste Cardinali Palæotto tract. de nobis & spuris cap. 47. nu. 1. sequuntur Panormitanus, Angelus, Socinus, Ripa, Decius, quos ibi produci.

Quarto queritur, An Presbyter tuta conscientia, alimenta præstare debeat filio spurio? Hanc questionem supra suo loco in hoc libro tractaui, ca. 4. q. 7. vbi dixi, duas esse à Pio Quinto editas constitutiones, in quibus videtur omnino decernere, & prohibere, ne patres hæc filiis alimenta præbeant. Sed Nauar. in Tract. de spol. Clerico. §. vltimo num. 9. & segg. cenet, ius esse patribus id faciendi: quia Constitutiones Pij V. ius commune non abrogent. Idem etiam habet decisio in Prætorio Rotæ 505. par. 1. in nouis. Et hæc sententia citra periculum teneri potest. Ita vt liberum sit patri non solum ex bonis patrimonialibus & profanis, sed etiam ex redditibus Ecclesiastici beneficii filio spurio alimenta relinquere.

Quinto queritur, An liceat patri filie spurie dotem largiri? Respondeo ex communi sententia, quam habet Cardinalis Palæot. tract. de nob. & spur. filijs cap. 49. Iure quidem ciuili filie spurie dotem denegari, quia dos loco alimentorum est, sed ius civile spurios ab alimentis repellit, verum iure Canonico dos filie spurie debetur, sic Abbas conf. 50. §. 115. in 2. Socinus in l. i. ff. solut. matrim. Ripa in eadem lege, n. 66. Boer. decis. 127. nu. 11.

Quæres, an etiam Clericus ex sui beneficii fructibus dotem filie spurie præstare tuta conscientia queat? Respondeo cum communi sententia, quam habet Nauarrus tract. de spol. Clerici §. vlt. n. 9. c. segg. liberum esse patri id facere, & quod teste eodem Nauarro, locum habet etiam post Constitutiones à Pio V. editas, de quibus supra in hoc lib. c. 4. q. 7. quoniam prædictæ Constitutiones iuri communi non derogant.

Sexto queritur, An auus, & cæteri ascendentes ex parte patris, debeant spuris nepotes alere, cum patres delint? Respondeo cum Couarruuias, & Antonio Gomes locis supra citatis, iure Canonico, non ciuili debere, & Canonico iuri esse in hac parte standum.

Septimo queritur, An filij spurij debeant patres, & alios ascendentes alere? Respondeo cum communi sententia, iure Canonico, non ciuili debere: nam mutua est obligatio alimentorum, ita vt patres filijs, & vicissim filij patribus alimenta iure gentium, & naturali præstare cogantur: quamvis arctiori vinculo parentes in hac parte teneantur. Patre defuncto hæredes, pari necessitate erga spurios obligati sunt. Bartolus in l. si quis. §. Item rescriptum ff. de liber. agnoscent. Ruinus consil. 124. n. 12. in primo volum.

Octauo queritur, Quænam alimentorum nomine contineantur? Respondeo cibaria, vestitum, & habitacionem. l. legatis. ff. de alimen. & cib. legat. Item ea omnia, quibus tuendi & curandi corporis nostri gratia vimur. l. verbo vitius. ff. de verb. significo. & res, quæ ad disciplinas, & honestas artes addiscendas pertinent, leg. Qui filium. ff. vbi pupill. educari debent. Item generatim omnia liberorum onera; vt si filius habeat uxorem, & filios, pater familiam eius sustentare iure compellitur. Glossa in cap. Admonere 33. quasi. vndecima. verb. patrem. Bart. l. si quis.

§. non tantum ff. de liberis agnoscent.

✠()✠